

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 398

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 mai 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
87.	2		
— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 23 din 15 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală	2-3		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
471.			
— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru actualizarea tarifelor prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, în funcție de rata medie anuală a inflației din anii 2022, 2023 și 2024, și de procentul de indexare a salariului			
		472.	
		— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE, în ceea ce privește colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale	
			4-6
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
		10.	
		— Ordin privind aprobarea tarifului reglementat pentru schimburile de energie electrică cu țările perimetrice, practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.	
			9
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV			
		Sentința civilă nr. 243/2024 a Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal	
			10-16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1303 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. V — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, doamna senator Cerva Nadia-Cosmina — Grupul parlamentar PACE — Întâi România se include în componența comisiei în locul domnului senator Borțun Ștefan — Grupul parlamentar PACE — Întâi România.

2. La anexa nr. VIII — Componența Comisiei pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală, domnul senator Borțun Ștefan — Grupul parlamentar PACE — Întâi România se include în componența comisiei în locul domnului senator Fodoca Liviu-Iulian — senator neafiliat.

3. La anexa nr. XI — Componența Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, doamna senator Cușnir Rodica —

Grupul parlamentar PACE — Întâi România se include în componența comisiei în locul domnului senator Fodoca Liviu-Iulian — senator neafiliat.

4. La anexa nr. XIV — Componența Comisiei pentru cultură și media, domnul senator Sava Clement — Grupul parlamentar PACE — Întâi România se include în componența comisiei în locul domnului senator Fodoca Liviu-Iulian — senator neafiliat.

5. La anexa nr. XVIII — Componența Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități, domnul senator Fodoca Liviu-Iulian — senator neafiliat se include în componența comisiei în locul doamnei senator Cușnir Rodica — Grupul parlamentar PACE — Întâi România.

6. La anexa nr. XX — Componența Comisiei pentru mediu, domnul senator Gheorghe Daniel-Paul-Romeo — Grupul parlamentar PACE — Întâi România se include în componența comisiei în locul domnului senator Peiu Grigore-Adrian — Grupul parlamentar PACE — Întâi România.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 mai 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEANBucurești, 11 mai 2026.
Nr. 87.**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23

din 15 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Alina Oprișan	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Seto în Dosarul nr. 760/110/2021/a1.1 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.931D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și face referire la jurisprudența în materie a Curții, respectiv la Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 760/110/2021/a1.1, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Andrei Seto într-o cauză penală aflată în etapa camerei preliminare în care s-a invocat nelegalitatea folosirii de către colaborator a dispozitivelor tehnice de înregistrare audio-video și prin fotografiere, în lipsa sesizării judecătorului de drepturi și libertăți și a emiterii unui mandat de supraveghere tehnică.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul apreciază că dispozițiile art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale și se aplică numai în situația în care, înainte ca procurorul să decidă dacă un investigator sub acoperire sau un colaborator poate folosi dispozitive tehnice, a fost emis deja un mandat de supraveghere. Totuși, dacă acest mandat nu permite în mod expres ca un colaborator cu identitate reală să folosească dispozitive tehnice pentru a obține fotografii, este necesar ca judecătorul de drepturi și libertăți să fie sesizat pentru a autoriza această activitate. Prin urmare, susține că orice interpretare care ar permite investigatorului sub acoperire să

folosească mijloace tehnice pentru a obține fotografiile ori înregistrările audio-video, fără un control judecătoresc expres — fie prevăzut în mandatul de supraveghere, fie solicitat ulterior de procuror —, este neconstituțională. De asemenea, autorul redă paragrafe din jurisprudența Curții, respectiv din Decizia nr. 323 din 9 mai 2017 (paragraful 22) și din Decizia nr. 50 din 4 februarie 2020 (paragrafele 16, 18, 21 și 22), referitoare la reglementarea instituției colaboratorului, la condițiile și limitele utilizării acestuia, precum și la garanțiile legale instituite pentru prevenirea abuzurilor și pentru asigurarea respectării drepturilor fundamentale.

6. Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că, în fapt, criticile formulate vizează modul de interpretare și aplicare de către procuror a dispozițiilor legale criticate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 148 alin. (3) și (10): „(3) În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.”;

„(10) În situații excepționale, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), iar folosirea investigatorului sub acoperire nu este suficientă pentru obținerea datelor sau informațiilor ori nu este posibilă, procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală poate autoriza folosirea unui colaborator, căruia îi poate fi atribuită o altă identitate decât cea reală. Dispozițiile alin. (2)-(3) și (5)-(9) se aplică în mod corespunzător.”

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5)

referitoare la valorile supreme ale statului român și principiul legalității, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, sunt invocate și exigențele art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia își fundamentează argumentele pe modul în care organul judiciar a interpretat și a aplicat în cauza sa dispozițiile art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală. În concret, acesta este nemulțumit de faptul că procurorul, ulterior prelungirii mandatului de supraveghere tehnică de către judecătorul de drepturi și libertăți, a dispus prelungirea autorizării folosirii în cauză a unui colaborator cu identitatea reală pentru perioade de câte 30 de zile, fără a aduce la cunoștința judecătorului de drepturi și libertăți acest aspect.

13. Or, controlul de constituționalitate presupune examinarea conformității prevederilor legale criticate cu normele și principiile fundamentale invocate, în limita unor critici ce vizează evidențierea unui raport de contrarietate dintre acestea. Acest control nu are ca obiect interpretarea, aplicarea, modificarea sau completarea textelor legale, aspect ce excedează atribuțiilor Curții Constituționale, care nu este competentă să se pronunțe asupra modului de aplicare sau interpretare a legii, ci doar asupra conformității normelor juridice cu Constituția. Ilustrativă în acest sens este Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, paragraful 49, prin care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, reținând că nu a fost formulată o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci s-au evidențiat, în realitate, aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice. Astfel, orice nemulțumire privind modul de aplicare sau interpretare a normei trebuie soluționată pe calea instanțelor de judecată, iar nu prin intermediul controlului de constituționalitate.

14. Așadar, având în vedere că susținerile formulate de autorul excepției vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către organele judiciare, soluționarea acesteia excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, iar nu cu privire la modul de aplicare a legii în concret la o cauză.

15. În consecință, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă prin prisma art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (3) și (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Seto în Dosarul nr. 760/110/2021/a.1.1 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Alina Oprișan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru actualizarea tarifelor prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, în funcție de rata medie anuală a inflației din anii 2022, 2023 și 2024, și de procentul de indexare a salariului minim pe economie la data de 1.01.2022, la data de 1.01.2023, la data de 1.10.2023, respectiv la data de 1.07.2024, conform Sentinței civile nr. 224/16.10.2025, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, definitivă prin Decizia civilă nr. 1.321/17.03.2026, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 646/45/2025

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.471 din 20.04.2026, nr. 1.147 din 17.04.2026 și nr. 703 din 16.04.2026, întocmit de Direcția generală sănătatea și bunăstarea animalelor, Direcția economică și Direcția juridică din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 15² din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Tarifele prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.156/2013 pentru aprobarea acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de imobilizare a animalelor care amenință viața sau integritatea corporală a persoanelor prin utilizarea și administrarea substanțelor din categoria stupefiante, psihotrope, de identificare și înregistrare a bovinelor, porcinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, a acțiunilor prevăzute în Programul de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor, precum și a tarifelor aferente acestora, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se actualizează în funcție de rata medie anuală a inflației din anii 2022, 2023 și 2024 și de procentul de indexare a salariului minim pe economie la data de 1.01.2022, la data de 1.01.2023, la data de 1.10.2023, respectiv la data de 1.07.2024, conform Sentinței civile nr. 224/16.10.2025, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, definitivă prin Decizia civilă nr. 1.321/17.03.2026, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 646/45/2025, după cum urmează:

Nr. crt.	Acțiunea desfășurată	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2022 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-septembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada octombrie-decembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-iunie 2024	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada iulie-13.11.2024	Monedă/Tipul de exploatație/ Cap de animal
1.	Inspecția animalelor și a exploatațiilor nonprofesionale dispusă de direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București	28,87	33,82	36,99	37,11	41,34	lei/exploatație nonprofesională
2.	Examinarea clinică a animalelor, dispusă conform legislației specifice						
	a) bovine	2,88	3,37	3,69	3,70	4,12	lei/cap de animal
	b) ecvidee	2,88	3,37	3,69	3,70	4,12	lei/cap de animal
	c) ovine, caprine	1,44	1,69	1,85	1,86	2,07	lei/cap de animal
	d) suine	3,61	4,22	4,62	4,63	5,16	lei/cap de animal
	e) carnișiere	2,17	2,55	2,79	2,80	3,12	lei/cap de animal
	f) păsări	1,16	1,36	1,49	1,50	1,67	lei/cap de animal
	g) albine, viermi de mătase etc.	2,17	2,55	2,79	2,80	3,12	lei/familie

Nr. crt.	Acțiunea desfășurată	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2022 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-septembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada octombrie-decembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-iunie 2024	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada iulie-13.11.2024	Monedă/Tipul de exploatație/ Cap de animal
3.	Recoltări de probe de sânge pentru examene de laborator (serologice, hematologice, biochimice, virusologice, parazitologice etc.)	a) animale mari	10,10	11,83	12,94	12,98	14,46 lei/cap de animal
		b) animale mici și mijlocii, cu excepția suinelor	9,39	11,01	12,04	12,08	13,45 lei/cap de animal
		c) suine	10,10	11,83	12,94	12,98	14,46 lei/cap de animal
		d) suine cu semne clinice ce pot fi atribuite și pestei porcine clasice	72,19	84,58	92,50	92,80	103,36 lei/cap de animal
		e) păsări	2,46	2,89	3,16	3,17	3,53 lei/cap de animal
		f) alte specii	1,44	1,69	1,85	1,86	2,07 lei/cap de animal
4.	Recoltarea probelor de organe, țesuturi și a altor probe pentru analize de laborator, efectuarea de necropsii, pentru diagnosticul bolilor, altele decât encefalopatiile spongiforme transmisibile și pesta porcină clasică	a) animale mari	30,32	35,52	38,85	38,98	43,42 lei/cap de animal
		b) animale mici și mijlocii	15,30	17,93	19,61	19,67	21,91 lei/cap de animal
		c) păsări	10,69	12,52	13,69	13,73	15,29 lei/cap de animal
		d) alte probe, inclusiv coprologice	3,47	4,06	4,44	4,45	4,96 lei/cap de animal
5.	Recoltarea probelor pentru diagnosticul encefalopatiilor spongiforme transmisibile și recoltarea probelor de organe, țesuturi pentru analize de laborator, efectuarea de necropsii, în vederea diagnosticului pestei porcine clasice	a) animale mari	144,38	169,17	185,02	185,62	206,75 lei/cap de animal
		b) animale mici și mijlocii	72,19	84,58	92,50	92,80	103,36 lei/cap de animal
		c) porci domestici	72,19	84,58	92,50	92,80	103,36 lei/cap de animal
6.	Activități de depistare prin examen alergic	a) tuberculinare test unic	13,71	16,07	17,58	17,64	19,65 lei/cap de animal
		b) TCS	17,32	20,29	22,19	22,26	24,79 lei/cap de animal
		c) maleinare	1,44	1,69	1,85	1,86	2,07 lei/cap de animal
		d) paratuberculinare	1,44	1,69	1,85	1,86	2,07 lei/cap de animal
7.	Recoltare probe sanitație, apă, furaje	4,62	5,41	5,92	5,94	6,62 lei/probă	
8.	Activități imunoprofilactice	a) animale mari	7,22	8,46	9,25	9,28	10,34 lei/cap de animal
		b) ovine, caprine	3,90	4,57	5,00	5,02	5,59 lei/cap de animal
		c) suine	14,44	16,92	18,51	18,57	20,68 lei/cap de animal
		d) carnișiere	8,23	9,65	10,55	10,58	11,78 lei/cap de animal
		e) păsări — oculoconjunctival	0,29	0,34	0,37	0,37	0,41 lei/cap de animal
		f) păsări — injectabil	0,87	1,02	1,12	1,12	1,25 lei/cap de animal
9.	Lucrări de decontaminare, dezinsecție, deratizare și de necesitate	a) în unități zootehnice, de industrie alimentară, la gospodăriile populației	21,36	25,03	27,38	27,47	30,60 lei/100 mp
		b) în camere de incubație, viermi de mătase etc.	2,17	2,55	2,79	2,80	3,12 lei/mp
10.	Manopera privind identificarea și înregistrarea animalelor, a mișcărilor și a evenimentelor suferite de acestea, corectarea eventualelor erori	a) bovine	23,10	27,06	29,60	29,70	33,08 lei/cap de animal
		b) ovine, caprine — 2 crotalii	5,05	5,92	6,47	6,49	7,23 lei/cap de animal
		c) suine	5,05	5,92	6,47	6,49	7,23 lei/cap de animal
11.	Inspecția animalelor vii în vederea certificării stării de sănătate a acestora*)	a) bovine, ecvidee, lot cuprins între 1 și 5 animale	28,87	33,82	36,99	37,11	41,34 lei/lot de animale
		b) bovine, ecvidee, lot cuprins între 6 și 10 animale	72,19	84,58	92,50	92,80	103,36 lei/lot de animale
		c) bovine, ecvidee, lot cuprins între 11 și 20 de animale	144,38	169,17	185,02	185,62	206,75 lei/lot de animale
		d) bovine, ecvidee, lot mai mare de 20 de animale	216,57	253,74	277,51	278,41	310,10 lei/lot de animale
		e) ovine, caprine, lot cuprins între 1 și 10 animale	14,44	16,92	18,51	18,57	20,68 lei/lot de animale
		f) ovine, caprine, lot cuprins între 11 și 20 de animale	28,87	33,82	36,99	37,11	41,34 lei/lot de animale

*) Tariful este suportat de către deținătorul animalelor.

Nr. crt.	Acțiunea desfășurată	Tarif actualizat aplicabil pentru anul 2022 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-septembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada octombrie-decembrie 2023 (exclusiv TVA)	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada ianuarie-iunie 2024	Tarif actualizat aplicabil pentru perioada iulie-13.11.2024	Monedă/Tipul de exploatație/ Cap de animal
	g) ovine, caprine, lot cuprins între 21 și 50 de animale	72,19	84,58	92,50	92,80	103,36	lei/lot de animale
	h) ovine, caprine, lot cuprins între 51 și 100 de animale	144,38	169,17	185,02	185,62	206,75	lei/lot de animale
	i) ovine, caprine, lot mai mare de 100 de animale	288,76	338,32	370,02	371,21	413,47	lei/lot de animale
	j) suine, lot cuprins între 1 și 10 animale	14,44	16,92	18,51	18,57	20,68	lei/lot de animale
	k) suine, lot cuprins între 11 și 50 de animale	36,09	42,28	46,24	46,39	51,67	lei/lot de animale
	l) suine, lot mai mare de 50 de animale	72,19	84,58	92,50	92,80	103,36	lei/lot de animale

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică exclusiv cu privire la acțiunile sanitar-veterinare publice efectuate în cursul anilor 2022, 2023 și 2024 de reclamanta din Dosarul nr. 646/45/2025 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de

contencios administrativ și fiscal, respectiv S.C. Boz Asisvet — S.R.L.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Alexandru Nicolae Bociu

București, 4 mai 2026.
Nr. 471.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE, în ceea ce privește colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale

Văzând Referatul de aprobare nr. 82 din data de 25.02.2026, întocmit de Direcția coordonare laboratoare și produse medicinale veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile:

— art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 57 și art. 58 alin. (11)-(12) din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE;

— Regulamentului delegat (UE) 2021/578 al Comisiei din 29 ianuarie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele pentru colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/209 al Comisiei din 16 februarie 2022 de stabilire a formatului datelor care trebuie colectate și raportate pentru a determina volumul vânzărilor și utilizarea medicamentelor antimicrobiene la animale în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitar-veterinară pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE, în ceea ce privește colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale

antimicrobiene la animale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 128/2022 privind aprobarea Normei sanitar-veterinare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE, în ceea ce privește colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea

produselor medicinale antimicrobiene la animale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 8 august 2022.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile capitolului III din norma sanitar-veterinară prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2027.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

București, 5 mai 2026.
Nr. 472.

ANEXĂ

NORMA SANITAR-VETERINARĂ

pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE, în ceea ce privește colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale

CAPITOLUL I Responsabilități

Art. 1. — (1) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, denumit în continuare *Institut*, colectează datele privind volumul vânzărilor de produse medicinale veterinare antimicrobiene listate la pct. 1 din anexa la Regulamentul delegat (UE) 2021/578 al Comisiei din 29 ianuarie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele pentru colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale și raportează aceste date Agenției Europene a Medicamentelor, denumită în continuare *Agenție*.

(2) Deținătorii autorizației de comercializare înregistrează în Baza de date a Uniunii Europene privind produsele medicinale veterinare volumul anual de vânzări pentru fiecare dintre produsele lor medicinale veterinare, conform prevederilor art. 58 alin. (12) din Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE.

(3) Institutul colectează și centralizează datele privind consumul produselor medicinale antimicrobiene de la unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, inclusiv cele care au contract de prestări servicii cu exploatațile comerciale, precum și de la farmaciile veterinare și le încarcă în Baza de date a Uniunii Europene privind produsele medicinale veterinare, listate la pct. 3 din anexa la Regulamentul delegat (UE) 2021/578.

(4) Institutul afișează pe pagina web procedura de autentificare în baza de date națională a consumului de produse antimicrobiene până la sfârșitul trimestrului III al anului 2026.

(5) Medicii veterinari titulari din unitățile care desfășoară activități de asistență medical-veterinară și medicii veterinari de liberă practică din farmaciile veterinare au obligația să se autentifice în baza de date națională a consumului de produse antimicrobiene, conform procedurii prevăzute la alin. (4), până la sfârșitul trimestrului IV al anului 2026.

(6) Agenția validează datele încărcate în vederea includerii acestora în raportul anual de supraveghere privind volumul

vânzărilor și utilizarea produselor antimicrobiene în medicina veterinară din Europa.

Art. 2. — (1) Institutul desemnează o persoană care are calitatea de punct național de contact, precum și administratorii de date pentru asigurarea conformității cu cerințele privind calitatea datelor.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin persoanele desemnate, are acces la datele privind volumul vânzărilor de produse medicinale veterinare antimicrobiene încărcate în Baza de date a Uniunii Europene de către deținătorii autorizației de comercializare.

(3) Persoanele desemnate din partea Institutului și Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor au acces la datele privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale și au obligația să nu le divulge și să respecte confidențialitatea acestora.

Art. 3. — Datele privind efectivele de animale din România sunt colectate și raportate anual la Agenție de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin punctul național de contact, cu respectarea prevederilor art. 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/209 al Comisiei din 16 februarie 2022 de stabilire a formatului datelor care trebuie colectate și raportate pentru a determina volumul vânzărilor și utilizarea medicamentelor antimicrobiene la animale în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și a prevederilor din Ghidul privind raportarea vânzărilor și utilizării antimicrobienele la animale la nivelul Uniunii Europene — numitori și indicatori.

CAPITOLUL II

Colectarea datelor privind volumul vânzărilor de produse medicinale veterinare antimicrobiene

Art. 4. — (1) Deținătorii autorizațiilor de comercializare și deținătorii autorizațiilor de comerț paralel încarcă anual în Baza de date a Uniunii Europene privind produsele medicinale veterinare datele privind volumul vânzărilor de produse medicinale veterinare antimicrobiene până la data de 1 martie a fiecărui an, pentru anul anterior, în formatul prevăzut în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/209.

(2) Institutul descarcă din Baza de date a Uniunii Europene privind produsele medicinale veterinare informațiile privind volumul vânzărilor de produse medicinale veterinare antimicrobiene listate la pct. 1 din anexa la Regulamentul delegat (UE) 2021/578 în ceea ce privește cerințele pentru colectarea datelor privind volumul vânzărilor și utilizarea produselor medicinale la animale, verifică datele descărcate și le reîncarcă în aceeași bază de date de produse.

(3) Distribuitorii angro au obligația de a informa Institutul, până cel târziu la data de 31 ianuarie a fiecărui an calendaristic, despre cantitățile de produse medicinale veterinare antimicrobiene comercializate paralel către alte state membre ale Uniunii Europene, în anul anterior. Se va raporta în mod obligatoriu denumirea produsului, substanța/substanțele activă(e), cantitatea de produs comercializată, exprimată în unități de ambalaj (de exemplu, cutii, flacoane, seringi intramamare etc.).

(4) Institutul analizează datele descărcate, elimină produsele medicinale veterinare antimicrobiene care au fost comercializate paralel către alte state membre ale Uniunii Europene și apoi le reîncarcă în Baza de date a Uniunii Europene privind produsele medicinale veterinare.

(5) Institutul raportează Agenției datele lor privind volumul vânzărilor de produse medicinale veterinare antimicrobiene, până la data de 30 iunie a fiecărui an, cu respectarea prevederilor art. 12 din Regulamentul delegat (UE) 2021/578.

CAPITOLUL III

Colectarea datelor privind utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale

Art. 5. — (1) Datele privind utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale se încarcă în baza de date națională a consumului de produse antimicrobiene de către medicii veterinari titulari sau medicii veterinari desemnați de către aceștia, din unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară, ca urmare a tratamentelor efectuate la animale, după coroborarea datelor din registrul de consultații și tratamente și din fișele de magazie ale produselor.

(2) Datele privind utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale se încarcă în baza de date națională a consumului de produse antimicrobiene de către medicii veterinari de liberă practică din cadrul farmaciilor veterinare, ca urmare a comercializării și eliberării acestor produse, după coroborarea datelor din prescripțiile medicale veterinare, din registrul de gestiune/evidență și din fișele de magazie ale produselor.

Art. 6. — Medicii veterinari prevăzuți la art. 5 alin. (1) raportează atât produsele medicinale veterinare antimicrobiene utilizate, cât și produsele medicinale antimicrobiene de uz uman care au fost prescrise în activitatea unității respective.

Art. 7. — (1) Datele privind utilizarea produselor medicinale antimicrobiene se încarcă în baza de date națională a consumului de produse antimicrobiene în primele 60 de zile calendaristice ale fiecărui an, pentru anul anterior.

(2) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București verifică raportarea corectă și completă a datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 8. — (1) Institutul analizează datele încărcate, verifică corectitudinea lor și le transmite la Agenție în formatul prevăzut în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/209, pentru speciile și categoriile de animale, precum și pentru etapele prevăzute la art. 15 din Regulamentul delegat (UE) 2021/578.

(2) Institutul verifică datele încărcate de către medicii veterinari desemnați prevăzuți la art. 5 și le introduce în baza de date a Agenției până la data de 30 iunie a fiecărui an.

CAPITOLUL IV

Raportarea efectivelor de animale

Art. 9. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcția de specialitate, raportează către persoana desemnată în calitate de punct național de contact din cadrul Institutului efectivele de animale din anul în care se face raportarea consumului de produse medicinale antimicrobiene.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor are obligația de a compara datele referitoare la efectivele de animale postate pe Eurostat cu cele din baza de date proprie și să transmită datele finale către persoana desemnată în calitate de punct național de contact din cadrul Institutului.

(3) Raportarea efectivelor de animale către punctul național de contact se efectuează ținând cont de prevederile art. 3, până cel târziu la data de 31 mai a fiecărui an calendaristic.

CAPITOLUL V

Formare și informare

Art. 10. — (1) Institutul are obligația de a instrui medicii veterinari de liberă practică din unitățile care desfășoară activități de asistență medical-veterinară și medicii veterinari de liberă practică din farmaciile veterinare, fie direct, fie prin intermediul reprezentanților direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, cu privire la modul de raportare a datelor privind utilizarea produselor medicinale veterinare antimicrobiene la animale.

(2) Instruirile se vor organiza fie la sediul Institutului, fie la sediul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București sau în format online și/sau prin înregistrări video publicate pe site-ul Institutului.

(3) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București organizează instruirea medicilor veterinari de liberă practică privind modul de raportare a datelor referitoare la utilizarea produselor medicinale veterinare antimicrobiene la animale, după instruirea lor de către reprezentanții institutului, și întocmesc procese-verbale de instruire.

(4) Institutul întocmește un raport anual al situației vânzărilor și utilizării de produse medicinale antimicrobiene și îl publică pe site-ul propriu după validarea datelor de către Agenție.

(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Institutul organizează campanii de informare și conștientizare privind importanța colectării datelor privind vânzările și utilizarea produselor medicinale veterinare antimicrobiene la animale, precum și pentru utilizarea prudentă a acestora.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 11. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Institutul sesizează comisiile județene de deontologie și litigii ale Colegiului Medicilor Veterinari din România, respectiv a municipiului București, cu privire la medicii veterinari care nu raportează datele privind utilizarea produselor medicinale antimicrobiene la animale, conform prevederilor art. 5 și 6.

(2) Dacă se constată că nu sunt respectate prevederile prezentei norme sanitar-veterinare, inspectorii aplică sancțiuni contravenționale în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifului reglementat pentru schimburile de energie electrică cu țările perimetrice, practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică, ale Regulamentului (UE) nr. 838/2010 al Comisiei din 23 septembrie 2010 privind stabilirea orientărilor referitoare la mecanismul compensărilor între operatorii de sisteme de transport și abordarea comună de reglementare în domeniul stabilirii taxelor de transport, ale art. 75 alin. (1) lit. a) și art. 79 alin. (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 74 alin. (3) din Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de transport al energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 68/2024, și ale art. 3 alin. (2) din Contractul-cadru pentru utilizarea Sistemului electroenergetic național pentru schimburile de energie electrică programate cu țările perimetrice, între Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și beneficiar, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 46/2016,

în temeiul art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și al art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tariful reglementat pentru schimburile de energie electrică cu țările perimetrice de 1,10 euro/MWh, exclusiv TVA, aplicat de către Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 2. — Tariful prevăzut la art. 1 se aplică tuturor tranzacțiilor de import, export și tranzit de energie electrică, programate cu sistemele electroenergetice ale țărilor perimetrice.

Art. 3. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2025 privind aprobarea tarifului reglementat pentru schimburile de energie electrică cu țările perimetrice, practicată de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 15 mai 2025.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 15 mai 2026.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 5 mai 2026.

Nr. 10.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 243/2024
Sedința publică din data de 30 septembrie 2024

Dosar nr. 172/32/2024*

Completul constituit din:

Președinte: Irina Alexandra Ghergheșanu

Grefier: Veronica-Afrodita Timofte

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta, pârât fiind Ministerul Justiției, cauză având ca obiect anulare act administrativ. Cauză strămutată de la Curtea de Apel Bacău.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că dezbaterile asupra fondului au avut loc la data de 16.09.2024, susținerile și concluziile părților fiind consemnate în încheierea din acea zi, ce face parte integrantă din prezenta, când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru azi, când

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Bacău la data de 5 aprilie 2024 și ulterior strămutată la Curtea de Apel Iași, reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu Ministerul Justiției, anularea art. 46 ind. 1 și a art. 46 ind. 2 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin Ordinul MJ nr. 210/2001; anularea parțială a Ordinului ministrului justiției nr. 501/C/28.03.2023, în ceea ce privește numărul posturilor de executori judecătorești aferent circumscripției Judecătoriei Buhuși, corelativ cu obligarea ministrului justiției la emiterea unui nou ordin care să prevadă un număr de locuri pentru această circumscripție cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000; obligarea pârâtului ministrului justiției la a o numi în profesia de executor judecătoreesc cu scutire de examen, în circumscripția Judecătoriei Bacău sau în circumscripția Judecătoriei Buhuși.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a arătat că a depus la Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Bacău Cererea înregistrată cu nr. 291/18.12.2023, prin care a solicitat ministrului justiției numirea în funcția de executor judecătoreesc cu scutire de examen, în temeiul art. 15 lit. g) ultima teză și art. 16 din Legea nr. 188/2000, în circumscripția Judecătoriei Bacău sau, în subsidiar, în circumscripția Judecătoriei Buhuși. Această cerere a fost înaintată de Camera executorilor judecătorești către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, potrivit art. 46 ind. 2 alin. (2) din regulament. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești i-a comunicat prin Adresa nr. 52/23.01.2024 că cererea să este prematur formulată, întrucât la data emiterii adresei procedura care stă la baza emiterii ordinului ministrului justiției de actualizare a numărului de posturi de executori judecătorești pentru anul 2024 este în curs de desfășurare, astfel că nu au fost demarate etapele enumerate de art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 din regulament pentru accesarea în profesie.

A mai arătat reclamanta că la data de 30.01.2024 a trimis prin poștă către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești o solicitare de a înainta dosarul său de candidat către Ministerul Justiției (cererea de numire în profesia de executor judecătoreesc însoțită de toate înscrisurile anexate), în temeiul art. 46 ind. 2 alin. (3) din Regulamentul aprobat prin Ordinul MJ nr. 210/2001, întrucât a apreciat că doar ministrului justiției îi revine competența de a soluționa o asemenea cerere, potrivit art. 16-18 din Legea nr. 188/2000.

Până în prezent, reclamanta a arătat că nu a primit un răspuns din partea uniunii la solicitarea din 30.01.2024, însă a aflat că în ședința UNEJ din februarie 2024 s-a decis acordarea unui aviz negativ (motivată de lipsa posturilor disponibile alocate conform regulamentului) și înaintarea cererii către minister.

Tot în data de 30.01.2024, reclamanta s-a adresat și Ministerului Justiției, pentru ca acesta să solicite Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești înaintarea dosarului său, dosar care să fie analizat pe fond, în vederea soluționării cererii înregistrate inițial cu nr. 291/18.12.2023.

Ministerul Justiției i-a răspuns prin Adresa nr. 3/7.341/2024/13.02.2024, în sensul că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 46 ind. 1 alin. (1) din regulament, respectiv existența unor posturi rămase vacante în circumscripția instanței la care se solicită numirea fără examen, după numirea în funcția de executor judecătoreesc a persoanelor care au promovat concursul sau examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică. S-a mai învederat că nu a fost publicată nici lista posturilor vacante și nici nu s-a declanșat procedura de numire fără examen, conform art. 46 ind. 1 alin. (1) din regulament.

A arătat reclamanta că prin Ordinul ministrului justiției nr. 501/C/28.03.2023, în circumscripțiile Judecătoriei Bacău și Judecătoriei Buhuși nu a fost prevăzut niciun post pentru concursul/examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică, fiind evident că nu a putut fi declanșată procedura de numire în profesie fără examen, motiv pentru care solicitarea sa nu a putut fi admisă.

Având în vedere acest răspuns, a formulat plângere prealabilă în temeiul art. 1 din Legea nr. 5S4/2004, solicitând pârâților revocarea parțială a ordinelor MJ nr. 210/2001 și 501/C/28.03.2023, precum și analizarea pe fond a cererii sale de admitere în profesie. La data de 1.04.2024 a primit prin e-mail Răspunsul nr. 3/15.566/2024/29.03.2024 la această plângere prealabilă, fiindu-i comunicat că solicitarea nu poate fi soluționată favorabil.

În ceea ce privește primul capăt de cerere, respectiv anularea art. 46 ind. 1 și a art. 46 ind. 2 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin Ordinul MJ nr. 210/2001, reclamanta a arătat că acestea au fost emise cu depășirea competențelor Ministerului Justiției, întrucât prin art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 legiuitorul a dat în competența acestuia doar stabilirea condițiilor de desfășurare a concursurilor/examenelor de admitere în profesia de executor judecătoreesc și de definitivat, nicidecum stabilirea prin regulament a unei proceduri pentru admiterea în profesie cu scutire de examen în baza art. 15 lit. g) ultima teză din Legea nr. 188/2000.

Or, actele normative date în executarea legilor se emit în limitele normelor care le ordonă, fiind necesară limitarea strictă la cadrul stabilit prin actele de bază și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea.

În opinia reclamantei, prin Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin Ordinul MJ nr. 210/2001, act cu forță juridică infralegală, s-a

adăugat în mod evident la dispozițiile legale primare în ceea ce privește numirea fără examen a persoanelor ce au vocația ocupării profesiei de executor judecătoresc.

Câtă vreme legiuitorul a prevăzut în mod expres în cuprinsul dispozițiilor art. 15 lit. g) ultima teză din Legea nr. 188/2000 condițiile în care există vocația anumitor persoane de a fi scutite de examen pentru accederea în profesia de executor judecătoresc, nu poate fi lăsată la latitudinea legiuitorului secundar instituirea unor alte criterii ori a unei proceduri de urmat în privința acestor persoane, de natură a restrânge (chiar până la anihilare) drepturile conferite prin lege.

Limitarea instituită prin regulament, referitoare la posturile ce pot fi ocupate de persoanele nominalizate de art. 15 lit. g) teza finală din Legea nr. 188/2000, constituie o restrângere nepermisă de lege, câtă vreme legiuitorul principal nu a prevăzut că modalitatea de admitere în profesie cu scutire de examen ar fi subsidiară celorlalte modalități de admitere, că ar fi o variantă ce se va activa doar pentru ocuparea eventualelor locuri rămase vacante după organizarea concursurilor/examenelor de admitere în profesie. De altfel, posibilitatea de a exista posturi vacante după organizarea concursului pentru persoanele ce au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică este practic inexistentă, așa încât limitarea instituită de legiuitorul secundar echivalează cu o îngrădire efectivă a accesului în profesia de executor judecătoresc cu scutire de examen, această modalitate reglementată de Legea nr. 188/2000 fiind practic lipsită de conținut ca efect al Ordinului MJ nr. 210/2001.

A învederat reclamanta că regulamentul nu se limitează la aspecte organizatorice, cum ar fi enumerarea înscrisurilor ce trebuie depuse de candidat pentru a dovedi îndeplinirea condițiilor de admitere în profesie ori circuitul cererilor (locul în care se depun, termenul în care se înaintează persoanei competente a le soluționa, termenul de soluționare etc.), ci prin regulament sunt instituite noi condiții pentru admiterea în profesie prin modalitatea scutirii de examen, condiții neprevăzute de Legea nr. 188/2000. Limitarea posturilor pentru care poate candida o persoană aflată în situația menționată de art. 15 lit. g) ultima teză din Legea nr. 188/2000 depășește evident menirea unor norme metodologice de punere în aplicare a legii.

Consideră reclamanta că alineatul al doilea al art. 46 ind. 1 din regulament este, de asemenea, nelegal, câtă vreme conține sintagma „în care se poate exprima o opțiune principală și mai multe opțiuni secundare pentru un post vacant”, prin post vacant înțelegându-se postul rămas vacant după urmarea procedurii detaliate la alineatul întâi.

Menționează că prevederile art. 46 ind. 3 din regulament au fost anulate anterior prin Decizia nr. 3.583/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, parte din considerentele pe care instanța supremă și-a întemeiat soluția fiind aplicabile și în speța de față.

În ceea ce privește cel de-al doilea capăt de cerere, reclamanta a arătat că solicită anularea parțială a Ordinului ministrului justiției nr. 501/C/28.03.2023, în ceea ce privește numărul posturilor de executori judecătorești aferent circumscripției Judecătoriei Buhuși, corelativ cu obligarea ministrului justiției la emiterea unui nou ordin care să prevadă un număr de locuri pentru această circumscripție pentru anul 2023 (până la intrarea în vigoare a unui nou ordin cu efecte din anul 2024) cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000.

Din punctul de vedere al reclamantei actul este nelegal pentru că nu respectă numărul de minimum 3 posturi la o circumscripție și, deși în circumscripția Judecătoriei Buhuși există un singur post de executor judecătoresc (ocupat de o persoană care a solicitat suspendarea din profesie, astfel că în realitate niciun executor judecătoresc nu își desfășoară activitatea în această circumscripție), prin Ordinul MJ nr. 501/C/28.03.2023 nu a fost prevăzut niciun post pentru anul

2023 (și în continuare pentru anul 2024 până la emiterea unui nou ordin) care să poată fi ocupat prin una din modalitățile de accedere în profesie reglementate de Legea nr. 188/2000.

A arătat reclamanta și faptul că, potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000, ministrul justiției are obligația de a stabili și actualiza anual numărul executorilor judecătorești, având în vedere anumite criterii prevăzute de lege, însă după aplicarea acestor criterii numărul executorilor judecătorești din circumscripția unei instanțe nu poate fi mai mic de 3. Propunerea formulată de Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel Bacău ori de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești referitor la numărul de posturi nu poate constitui o justificare pentru emiterea ordinului cu încălcarea dispozițiilor legale, întrucât legea prevede doar consultarea acestora, opinia exprimată de aceste entități constituind doar un element (de cele mai multe ori subiectiv, tinzându-se la limitarea concurenței) al analizei ce trebuie realizată de ministru.

Contrar opiniei părților, reclamanta a apreciat că dispozițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 nu au valoarea unei norme de recomandare, ci reprezintă o normă imperativă, după cum reiese chiar din modul de redactare a textului de lege.

În ceea ce privește ultimul capăt de cerere, reclamanta a arătat că față de caracterul nelegal al normelor incluse în regulament, edictate cu depășirea limitelor stabilite prin actul de bază, nu există un fundament legal pentru refuzul părților de a da curs solicitărilor sale de numire în funcția de executor judecătoresc.

Ca efect al anulării art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 alin. (1) din regulament, impedimentul invocat de părți nu mai subzistă, după cum nu subzistă nici justificarea legată de lipsa posturilor vacante, Ordinul MJ nr. 501/C/28.03.2023 încălcând dispozițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000.

În dovedirea acțiunii reclamanta a anexat înscrisuri, respectiv solicitările administrative adresate părților și răspunsurile primite.

Cererea a fost legal timbrată.

Pârâtul Ministerul Justiției a depus **întâmpinare** la data de 12 iunie 2024, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

Cu privire la petitul 1 al acțiunii, referitor la anularea art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin OMJ nr. 210/2001, pârâtul a reluat procedura administrativă declanșată de către reclamantă și a expus conținutul prevederilor legale.

Față de critica reclamantei privind îngrădirea accesului în profesia de executor judecătoresc prin dispozițiile art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 din OMJ nr. 210/2001, învederează o serie de aspecte reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 3.583/16.06.2022, publicată în Monitorul Oficial, nr. 955 din 30 septembrie 2022. Astfel, instanța supremă a reținut că „actele normative date în executarea legilor se emit în limitele normelor care le ordonă, fiind necesară limitarea strictă la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin aceasta să poată fi completată legea”. Analizând motivele de anulare a dispozițiilor art. 46 ind. 3 din regulament (distincte de art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 ce fac obiectul prezentului litigiu), instanța supremă a mai reținut că „prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 nu permiteau instituirea unor criterii de departajare, ci doar procedura de desfășurare a concursurilor/examenelor”.

Considerentele pentru care instanța supremă a anulat dispozițiile art. 46 ind. 3 din regulament nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în cauză, a apreciat pârâtul. Pe de o parte, dispozițiile art. 46 ind. 1 și 46 ind. 2 din regulament sunt clare și previzibile sub aspectul la care se referă, satisfac astfel exigențele de

predictibilitate și previzibilitate ale legii, fiind menționată vocația ocupării locurilor „rămase” vacante după numirea în funcția de executor judecătoresc a persoanelor care au promovat concursul sau examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică. Pe de altă parte, prin dispozițiile art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 din regulament, stabilirea posturilor vacante pe care pot fi numite persoanele prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. g) din lege corespunde dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, fiind o chestiune ce privește procedura de desfășurare a concursurilor/examenelor de a accede în profesie.

Arată că prin intermediul art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 din OMJ nr. 210/2001 sunt detaliate aspecte precum modalitatea depunerii și soluționării cererii de numire în funcția de executor judecătoresc fără examen, elemente ce decurg din prevederea legală care reglementează această modalitate de acces în profesie. Astfel, nu se poate considera că dispozițiile contestate reprezintă o restrângere nepermisă de lege și că acestea adaugă la lege, ci ele sunt prevăzute ca o consecință necesară pentru aplicarea corectă a cadrului normativ primar.

Apreciază, de asemenea, că îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 15 lit. g) teza finală din Legea nr. 188/2000 nu dă naștere unui drept al persoanei de a fi numit ca executor judecătoresc, ci creează pentru aceasta vocația de a fi numit în această profesie, în situația în care există posturi vacante „rămase” în acest scop, stabilite în funcție de necesitatea îndeplinirii în condiții optime a serviciului public de către executorii judecătorești, conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/2000. Dacă, dimpotrivă, s-ar opina că persoanele nominalizate la art. 15 lit. g) teza finală (judecătorii, procurorii și avocații cu 5 ani vechime) ar putea fi numite pe oricare dintre posturile vacante, efectul ar fi acela că majoritatea acestor posturi, dacă nu în integralitatea lor, ar putea fi ocupate de persoane care ar solicita, ulterior numirii, înscrierea lor pe Tabloul executorilor judecătorești incompatibili, pe tot timpul cât durează incompatibilitatea generată de exercitarea funcției de judecător, procuror sau avocat.

Față de aceste considerente, apreciază că cererea privind anularea art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin OMJ nr. 210/2001, este neîntemeiată.

Cu privire la petitul 2 al acțiunii, referitor la anularea parțială a OMJ nr. 501/C/28.03.2023 în privința numărului de posturi de executori judecătorești aferent circumscripției Judecătoriei Buhuși, corelativ cu obligarea ministrului justiției de a emite un nou ordin care să prevadă un număr de locuri pentru această circumscripție, arată că repartizarea posturilor vacante în funcție de modalitatea concretă de admitere în profesie intră în marja de apreciere a ministrului justiției și a Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Repartizarea are la bază, potrivit preambulului OMJ nr. 501/C/28.03.2023, inclusiv hotărârea Consiliului UNEJ privind aprobarea situațiilor statistice referitoare la activitatea executorilor judecătorești din anul anterior, fiind astfel la latitudinea acestora ca, pe baza informațiilor rezultate din aceste statistici și a necesităților relevate, să stabilească posturile vacante și să organizeze examenele și concursurile prevăzute de lege pentru admiterea în profesie. În acest sens sunt și dispozițiile art. 16 din regulament, ce prevăd că „selecția candidaților pentru admiterea în profesie se face pe baza unui concurs sau examen organizat anual sau ori de câte ori este necesar”.

Numărul posturilor de executor judecătoresc este limitat, fiind stabilit și actualizat anual de ministrul justiției, cu consultarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești (UNEJ), pe baza analizei care se efectuează în primul trimestru al fiecărui an de camerele executorilor judecătorești, ulterior de către Consiliul

UNEJ, procedură care stă la baza ordinului de actualizare, așa cum prevede art. 13 alin. (2) sus-citat din Legea nr. 188/2000.

În acest context, a arătat pârâțul, actualizarea numărului posturilor de executori judecătorești are în vedere mai multe criterii, cum ar fi numărul executorilor judecătorești în funcție, numărul executorilor judecătorești stagiați care urmează să susțină examenul de definitivare, respectiv volumul și tipul actelor și procedurilor solicitate, astfel că stabilirea unui număr de minimum 3 executori judecătorești în circumscripția unei instanțe este un deziderat greu de atins.

Astfel, este posibil ca, pentru circumscripțiile instanțelor în raza cărora au intervenit modificări (de exemplu, în cazul încetării calității unor executori judecătorești), Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești să propună posturi vacante pentru următorul ordin de actualizare la oricare dintre modalitățile de acces în profesie: posturi pentru executori judecătorești stagiați; posturi pentru schimbări de sediu; posturi pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică.

În plus, dacă în urma analizei efectuate art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 se apreciază că în circumscripția unei instanțe nu se mai justifică numărul de posturi, în ordinul de actualizare pot fi stabilite posturi în circumscripția unei alte instanțe.

Propunerile Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de stabilire a numărului de posturi vacante, pe categorii, sunt aprobate prin hotărâre a Consiliului UNEJ, după consultarea organelor reprezentative de la nivelul camerelor executorilor judecătorești.

Așadar, ținând cont de dispozițiile legale menționate, rezultă că OMJ nr. 501/C/28.03.2023 a fost emis cu respectarea dispozițiilor legale în materie, pe baza propunerilor formulate de către Consiliul UNEJ, în procedura de elaborare a ordinului neexistând niciun motiv care să determine cenzurarea propunerilor în cauză.

Referitor la cererea reclamantei privind obligarea Ministerului Justiției de a o numi în profesia de executor judecătoresc fără examen, solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Adresele de răspuns nr. 3/7.341/2024/13.02.2024, respectiv nr. 3/15.566/2024/29.03.2024 ale Ministerului Justiției nu materializează un refuz nejustificat de soluționare a cererii de primire în profesia de executor judecătoresc cu scutire de examen, în sensul Legii nr. 554/2004, ci ele sunt motivate în consens cu dispozițiile legale aplicabile.

Astfel, numirea în funcția de executor judecătoresc în condițiile art. 15 lit. g) teza a II-a din Legea nr. 188/2000 reprezintă o modalitate de acces în profesie care are un caracter excepțional, întrucât se poate declanșa doar pentru posturile rămase vacante după concursul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani de zile o funcție de specialitate juridică.

În speța de față, cererea de primire în profesia de executor judecătoresc cu scutire de examen a fost formulată independent de existența unui anunț privind declanșarea procedurii de ocupare a posturilor rămase vacante după numirea în funcția de executor judecătoresc a persoanelor care au promovat concursul sau examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică, așa cum prevede art. 46 ind. 1 din regulament.

Ministerul Justiției a comunicat că, întrucât prin OMJ nr. 501/C/28.03.2023, în circumscripția Judecătoriei Bacău sau a Judecătoriei Buhuși nu a fost prevăzut niciun post pentru concursul sau examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică, este evident că nu a putut fi declanșată procedura vizată de reclamantă, astfel că solicitarea acesteia nu poate fi interpretată ca o cerere în sensul art. 46 ind. 1 alin. (2)

din regulament, aflându-se în afara oricărei proceduri legale, motiv pentru care nu se poate vorbi despre vreun dosar de candidat care să fie înaintat Ministerului Justiției, potrivit art. 46 ind. 2 alin. (3) din regulament.

La data de 19 iunie 2024 cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Iași, ca urmare a strămutării dispuse de către ÎCCJ prin Încheierea din data de 30 mai 2024, formându-se astfel Dosarul nr. 172/32/2024*.

În favoarea ambelor părți instanța a încuviințat proba cu înscrisuri, respectiv cele anexate cererii de chemare în judecată și documentația care a stat la baza emiterii actelor contestate.

Analizând prezenta cauză prin prisma motivelor de fapt și de drept invocate și a probelor administrate, curtea de apel reține caracterul său parțial fondat.

În fapt, reclamanta are o vechime în funcția de judecător de peste 5 ani, fiind numită magistrat prin Decretul Președintelui nr. 405 din 31 mai 2004, și până în decembrie 2023 exercitând profesia de judecător în cadrul Curții de Apel Bacău.

La data de 18 decembrie 2023, reclamanta a solicitat ministrului justiției numirea sa în funcția de executor judecătoresc, în circumscripția Judecătoriei Buhuși, în temeiul art. 15 lit. g) ultima teză din Legea nr. 188/2000, respectiv fără examen, apreciind că pentru această situație nici nu este nevoie de existența unor posturi vacante. Cu această ocazie, reclamanta a criticat conținutul prevederilor art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr. 188/2000, în sensul în care, din punctul său de vedere, aceste norme adaugă de o manieră nepermisă la lege.

La această solicitare, reclamanta a primit un prim răspuns din partea UNEJ (Adresa nr. 52/23 ianuarie 2024) prin care i s-a adus la cunoștință că solicitarea sa nu poate fi acceptată din pricina absenței locurilor disponibile a fi ocupate în maniera solicitată de ea, făcându-se trimitere la procedura prevăzută de art. 46 ind. 1 și următoarele din Ordinul MJ nr. 210/2001.

Apreciind că acest răspuns nu a fost formulat de autoritatea publică competentă a statua asupra numirii sale în funcția de executor judecătoresc, reclamanta a revenit cu solicitarea din data de 30 ianuarie 2024 de înaintare a solicitării sale de numire către Ministerul Justiției.

Prin răspunsul formulat la data de 13 februarie 2024 (Adresa nr. 3/7.341/2024 anexată la fila 14 din dosarul de fond, vol. I) Ministerul Justiției a respins solicitarea sa de numire în funcția de executor judecătoresc, învederând faptul că premisa necesară demarării unei astfel de proceduri este aceea a existenței unor locuri vacante și a parcurgerii tuturor etapelor de ocupare a acestora, prevăzute de Ordinul MJ nr. 210/2001.

Solicitarea reclamantei adresată Ministerului Justiției de revocare în parte a OMJ nr. 210/2001 (prin care s-a stabilit procedura de ocupare a posturilor de executor judecătoresc) și a OMJ nr. 501/2023 (prin care a fost aprobată actualizarea numărului posturilor de executor în anul 2023 pentru circumscripția Judecătoriei Buhuși) a fost respinsă de către emitentul actului prin răspunsul său formulat la data de 29 martie 2024. În esență, emitentul actelor a apreciat că prevederile art. 46 ind. 1 și 2 din OMJ nr. 210/2001 nu adaugă la lege, ci pur și simplu detaliază modalitatea de accedere în funcția de executor judecătoresc, fără examen, iar prevederile OMJ nr. 501/2023 respectă prevederile edictate la nivel superior, întrucât numărul de minimum 3 executori judecătorești într-o circumscripție reprezintă o normă de recomandare, ministrul justiției având marja sa de apreciere pe care o exercită în funcție de datele concrete furnizate de UNEJ, respectiv de volumul concret de activitate, numărul executorilor judecătorești în funcție și al celor stagiați.

Prin prezentul demers judiciar, reclamanta urmărește obligarea pârâtului Ministerul Justiției la numirea sa în funcția de executor judecătoresc în circumscripția Judecătoriei Buhuși,

fără examen, având în vedere că a exercitat funcția de judecător pe o perioadă de peste 5 ani, făcând apel la prevederile art. 15 lit. g) teza finală din Legea nr. 188/2000 („executor judecătoresc poate fi persoana care îndeplinește următoarele condiții: ... g) Sunt scutite de examen persoanele care au exercitat timp de 5 ani funcția de judecător, procuror sau avocat, cu condiția să fi promovat examenul de definitiv în profesia din care provin.”).

Refuzul pârâților decurge din două acte administrative cu caracter normativ, respectiv din prevederile art. 46 ind. 1 și ind. 2 din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000, aprobat prin Ordinul MJ nr. 210/2001, conform cărora:

„Admiterea în profesie pentru persoanele scutite de examen în condițiile art. 15 lit. g) teza finală din lege

Art. 46 ind. 1 — Pentru ocuparea posturilor rămase vacante după numirea în funcția de executor judecătoresc a persoanelor care au promovat concursul sau examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică, pot formula cerere persoanele prevăzute la art. 15 lit. g) teza finală din lege.

Cererea, în care se poate exprima o opțiune principală și mai multe opțiuni secundare pentru un post vacant, se depune la Camera executorilor judecătorești în a cărei circumscripție se află localitatea în care domiciliază candidatul, însoțită de următoarele documente:

- a) copie certificată pentru conformitate cu originalul de pe diploma de licență în studii juridice;
- b) copia actului de identitate;
- c) declarație pe propria răspundere că are capacitate deplină de exercițiu;
- d) cazierul judiciar;
- e) recomandare de la ultimul loc de muncă;
- f) adeverință medicală din care să rezulte că este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției de executor judecătoresc;
- g) dovada că nu a fost sancționat disciplinar în ultimii 5 ani anteriori anului depunerii cererii de numire în funcția de executor judecătoresc și nici în anul respectiv; dacă nu mai este în funcție, dovada că nu și-a încetat activitatea din motive imputabile;
- h) dovada că a absolvit cursuri de specializare, acolo unde este cazul;
- i) dovada că a desfășurat o perioadă de cel puțin 5 ani funcția de judecător, procuror sau avocat și că a promovat examenul de definitiv în această profesie.

Art. 46 ind. 2 — Cererea se depune la Camera executorilor judecătorești în a cărei circumscripție se află localitatea în care domiciliază candidatul, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, a listei posturilor vacante. Lista se afișează la sediul camerelor, la loc vizibil și accesibil publicului, și se publică pe paginile de internet ale Ministerului Justiției și Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.”

Precum și din prevederile Ordinului MJ nr. 501/28 martie 2023, prin care a fost actualizat numărul posturilor de executor judecătoresc pentru anul 2023, și din anexă reiese că pentru circumscripția Judecătoriei Buhuși nu a fost aprobat niciun post, singurul executor judecătoresc definitiv în această circumscripție fiind suspendat din profesie încă din anul 2006.

În esență, pârâții au refuzat numirea reclamantei în profesia de executor judecătoresc întrucât au apreciat că nu sunt îndeplinite premisele unei astfel de numiri, respectiv absența unui post vacant în circumscripția Judecătoriei Buhuși, coroborat cu absența demarării unei proceduri generale de selecție în vederea ocupării posturilor vacante, procedură în urma căreia și numai în limita posturilor rămase vacante persoanele aflate în situația prevăzută de art. 15 lit. g) teza finală din Legea nr. 188/2000 își pot exprima opțiunea de numire în profesie, fără examen.

Față de acest refuz, reclamanta solicită anularea în parte a Ordinului MJ nr. 501/2023 în ceea ce privește numărul posturilor de executor judecătorești aferent circumscripției Judecătoriei Buhuși, corelativ cu obligarea ministrului justiției la emiterea unui nou ordin care să prevadă un număr de locuri pentru această circumscripție, cu respectarea prevederilor edictate la nivel superior, precum și anularea art. 46 ind. 1 și a art. 46 ind. 2 alin. (1) din OMJ nr. 210/2001.

Primul argument de la care a plecat reclamanta în construcția prezentului demers judiciar este acela că, pentru ca o persoană care a exercitat timp de minimum 5 ani funcția de judecător/procuror/avocat și a promovat examenul de definitivat în aceste profesii să fie numită în funcția de executor judecătorec, nici nu este necesară existența unor posturi vacante. Susține astfel reclamanta (paragraful final al paginii 3 a cererii de chemare în judecată) faptul că simpla sa solicitare de numire în profesie, cu anexarea tuturor celorlalte documente prevăzute de art. 15 din Legea nr. 188/2000, trebuie să conducă Ministerul Justiției prin ministrul justiției la numirea sa în profesia de executor judecătorec, întrucât Legea nr. 188/2000 nu prevede alte cerințe.

Curtea de apel apreciază nefondat un astfel de argument, întrucât el intră în contradicție flagrantă cu prevederile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000, care statuează că: „Numărul executorilor judecătorești se stabilește și se actualizează anual de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în funcție de cerințele locale determinate de întinderea teritoriului, de volumul de activitate și de numărul locuitorilor, în așa fel încât la 15.000 de locuitori să revină cel puțin un executor judecătorec.”

Prin urmare, spre deosebire de alte profesii juridice, cea de executor judecătorec se exercită în limitele și sub controlul prestabilit de Ministerul Justiției, conform art. 4 din Legea nr. 188/2000. O primă manifestare firească a acestui control este aceea de stabilire [nu doar de centralizare, noțiune la care face trimitere alineatul (1) al art. 13 precitat] a numărului de posturi aferente acestei profesii.

În aceste condiții, orice numire în profesie presupune cu necesitate preexistența unui post vacant.

Cel de-al doilea argument al reclamantei axat pe nelegalitatea prevederilor art. 46 ind. 1 în integralitatea sa din Ordinul MJ nr. 210/2001, întrucât contravine prevederilor art. 15 din Legea nr. 188/2000, respectiv normei edictate la nivel superior, deoarece instituie o veritabilă ordine de preferință în ocuparea acestor posturi vacante, este unul fondat.

Astfel, reține Curtea de apel că Ordinul MJ nr. 210/2001 a fost emis în executarea prevederilor art. 68 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 [și nu doar ale art. 21 alin. (2) la care face trimitere reclamanta], conform cărora: „Regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi va fi adoptat de Ministerul Justiției în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

În privința condițiilor de ocupare a unui post de executor judecătorec, relevante sunt prevederile art. 15 din Legea nr. 188/2000 și care statuează, pe lângă condiții referitoare la cetățenie, studii, condiție medicală, capacitate deplină de exercițiu, și trei căi concrete de acces în profesie: promovarea examenului de definitivat de către executorii stagiați, promovarea concursului/examenului de admitere în profesie de cei care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică și accesul în profesie, fără examen, al persoanelor care au exercitat timp de 5 ani funcția de judecător/procuror/avocat, cu condiția să fi promovat examenul de definitivat în profesia din care provin.

Se observă faptul că, în ansamblul Legii nr. 188/2000, legiuitorul primar nu a reglementat în niciun alt fel cele trei căi de acces în profesie, nu a stabilit modalitatea de distribuire a

posturilor vacante de executor între aceste trei variante de acces, limitându-se doar la a le expune ca atare.

Din punctul de vedere al instanței, norma legală primară nu consacră nicio ordine de preferință între cele trei căi de acces în profesie, legiuitorul primar netrădând nicio preferință în ocuparea posturilor de executor judecătorec, de tipul: mai degrabă prin promovarea unui examen decât cu scutire sau de către persoane cu experiență în funcții de specialitate juridică în detrimentul stagiatorilor sau invers.

Norma conține o simplă enumerare a acestor căi de acces, ordinea detaliilor lor nefiind un indiciu suficient pentru a trage alte concluzii.

Astfel, în absența unor alte prevederi legale de același rang și asociate textului art. 15 lit. g) din Legea nr. 188/2000, singura interpretare ce poate fi făcută cu privire la acesta este cea gramaticală, respectiv plecând de la tipul conjuncției care separă cele trei ipoteze.

Conjuncția „sau” este una coordonatoare disjunctivă care leagă două părți de propoziție care nu depind una de alta și care stau astfel pe același plan.

Se observă că norma în discuție nu conține nicio conjuncție subordinatoare care să denote un raport de tipul principal-secundar.

Analizate în substanța lor, fiecare din cele trei ipoteze (stagiatură + examen de definitivat; examen de acces în profesie + minimum 3 ani profesie de specialitate juridică; minimum 5 ani în funcția de judecător/procuror/avocat și promovarea examenului de definitivat în aceste profesii) vădește de fapt preocuparea legiuitorului de a permite accesul în profesie persoanelor care au acumulat o practică relevantă în exercitarea unei profesii juridice: fie pe parcursul stagiaturii, fie al exercitării unei profesii de specialitate juridică o perioadă de minimum 3 ani, fie pe parcursul exercitării unei anumite profesii, respectiv de judecător/procuror/avocat minimum 5 ani.

Astfel, cele trei variante identificate de legiuitor sunt deopotrivă egale din perspectiva necesității verificării competenței profesionale, nefiind consacrat niciun criteriu de ierarhizare între acestea, ci mai degrabă de echivalență.

Așa privește lucrurile, consacrate prin art. 46 ind. 1 alin. (1) din OMJ nr. 210/2001 a posibilității de acces în profesia de executor judecătorec al persoanelor cu vechime în magistratură de minimum 5 ani doar „pentru ocuparea posturilor rămase vacante după numirea în funcția de executor judecătorec a persoanelor care au promovat concursul sau examenul de admitere în profesie pentru persoanele care au exercitat timp de 3 ani o funcție de specialitate juridică” apare ca fiind contrară principiului legalității consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție în valența sa de respectare a principiului ierarhiei legislative.

În subsidiar, dincolo de nelegalitatea emiterii unui act normativ peste cuprinsul legii pe care o pune în aplicare în sensul celor anterior expuse, Curtea de apel nu poate ignora echivocul persistent al legiferării, chiar la nivel de ordin de ministru, a acestor căi de acces în profesie.

Astfel, se reține că norma ce face obiectul analizei a fost introdusă în Ordinul MJ nr. 210/2001 prin Ordinul MJ nr. 2.570/2006. Cu această ocazie, în anul 2006, nu au fost doar legiferați art. 46 ind. 1 și art. 46 ind. 2 în Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000, ci a fost modificat și art. 5 din același regulament, în sensul instituirii unei explicite ordini de preferință în privința accesului în profesie: „La numirea pe posturile declarate vacante în condițiile alin. (2) vor avea prioritate, în următoarea ordine: a) executorii judecătorești care solicită schimbarea sediului biroului dintr-o circumscripție a judecătoriei în alta; b) executorii judecătorești stagiați care au promovat examenul de definitivat; c) persoanele care au promovat concursul sau examenul anual de admitere în

profesie; d) persoanele scutite de examen, în conformitate cu dispozițiile art. 15 lit. g) din lege, care solicită admiterea în profesie.”

La baza emiterii Ordinului MJ nr. 2.570/2006 a stat adoptarea OUG nr. 190/2005, prin care a fost modificat art. 15 din Legea nr. 188/2000, în sensul reglementării posibilității de acces în profesia de executor judecătoresc și al persoanelor cu vechime de minimum 4 ani într-o profesie de judecător. Totuși, trebuie subliniat că, nici cu acea ocazie, legiuitorul delegat nu a stabilit în cuprinsul Legii nr. 188/2000 vreo ordine de preferință în privința căilor de acces în profesie.

În anul 2013, deși Ordinul MJ nr. 210/2001 a fost din nou modificat prin Ordinul MJ nr. 875/2013, prin care a fost eliminată ordinea explicită de preferință instituită prin art. 5 a regulamentului, totuși, aceasta a fost de fapt menținută prin reformularea textului art. 46 ind. 1 din regulament.

Raportarea pe care reclamanta o face la prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 nu este una relevantă de vreme ce Ordinul MJ nr. 210/2001 nu a fost emis doar în scopul reglementării condițiilor de organizare a concursului/examenului de acces în profesie, ci, așa cum s-a detaliat anterior, în exercitarea competenței date de legiuitor de a reglementa întreaga aplicare a normei primare.

Astfel, inclusiv aspectul accesului în profesie fără examen poate face, în principiu, obiectul de reglementare a Ordinului MJ de aprobare a Regulamentului de aplicare a Legii nr. 188/2000, însă doar cu respectarea liniilor directoare stabilite prin Legea nr. 188/2000.

Prin urmare, ceea ce reține Curtea de apel ca fiind contrar principiului legalității este conținutul art. 46 ind. 1 alin. (1) din Ordinul MJ nr. 210/2001 raportat la art. 15 lit. g) din Legea nr. 188/2000.

Argumentele reclamantei referitoare la nelegalitatea inclusiv a alin. (2) al art. 46 ind. 1 sau art. 46 ind. 2 din Ordinul MJ nr. 210/2001, întrucât acestea fac referire la analizarea cererii de acces în profesie a unei persoane cu vechime în magistratură de peste 5 ani, prin raportare la „posturile vacante” pentru care se poate opta, nu pot fi primite, întrucât premisa existenței acestora decurge legal din normele edictate de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000, așa cum s-a dezvoltat anterior.

Nici individualizarea momentului până la care aceasta își poate exprima opțiunea nu reprezintă o soluție legislativă peste norma edictată la nivel superior, de vreme ce publicarea în Monitorul Oficial a posturilor vacante este evident o cerință de transparență a obligației substanțiale impuse tot de art. 13 din Legea nr. 188/2000.

În concluzie, ceea ce apare ca fiind nelegal întrucât adaugă la lege este doar alin. (1) al art. 46 ind. 1 din OMJ nr. 210/2001, care se referă la „posturi rămase vacante” și care instituie astfel o ordine implicită de preferință în ocuparea posturilor vacante stabilite de Ministerul Justiției, fiind contrară Legii nr. 188/2000.

În ceea ce privește solicitarea reclamantei de anulare parțială a Ordinului MJ nr. 501/2023, respectiv doar în ceea ce privește statuarea cu privire la posturile de executor judecătoresc din circumscripția Judecătoriei Buhuși, din pricina nerespectării principiului legalității consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea de apel reține caracterul său fondat.

Reiese din cuprinsul acestui ordin, a cărui menire a fost aceea de a pune în aplicare art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 pentru anul 2023, faptul că pentru această circumscripție nu a fost stabilit niciun post vacant de executor judecătoresc.

Situația de fapt aferentă circumscripției în discuție, astfel cum reiese din documentația transmisă de către pârâți, este următoarea: număr de locuitori 48.714, teritoriu 341,90 km², 901 dosare, niciun executor judecătoresc care să își desfășoare

activitatea efectiv pe raza acestei judecătories. Singurul executor judecătoresc numit în funcție în această circumscripție este suspendat din profesie, la solicitarea sa, din iunie 2006.

Norma legală pe care pârâții trebuiau să o respecte la momentul edictării acestui ordin de actualizare a posturilor vacante era următoarea: „Numărul executorilor judecătoriesți se stabilește și se actualizează anual de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătoriesți, în funcție de cerințele locale determinate de întinderea teritoriului, de volumul de activitate și de numărul locuitorilor, în așa fel încât la 15.000 de locuitori să revină cel puțin un executor judecătoresc. Numărul executorilor judecătoriesți din circumscripția unei instanțe nu va fi mai mic de 3.”

De principiu, plecând de la modalitatea de redactare a normei legale, Curtea de apel nu poate ignora faptul că, în punerea sa în aplicare, pârâții dispun de o marjă de apreciere. Totuși, pentru a nu păși pe tărâmul arbitrarului, exercitarea acesteia se impune a avea la bază o evaluare efectivă a decidentului, în acord cu liniile directoare stabilite de legiuitor, dar și cu realitățile locale.

Astfel, la o primă analiză, se observă faptul că, raportat la circumscripția Judecătoriei Buhuși, ordinul contestat nu respectă două elemente obiective stabilite de legiuitor în vederea exercitării marjei de apreciere a pârâților: nici numărul de executori judecătoriesți raportat la elementul obiectiv al numărului de locuitori și nici pe cel minim de 3, aferent unei circumscripții.

Apărarea pârâților conform căreia norma referitoare la numărul minim ar fi doar una de recomandare nu apare ca având un fundament solid. Dimpotrivă, ea este contrazisă de *plano* chiar de voința legiuitorului, astfel cum a fost ea explicată în raportul suplimentar al Comisiei juridice din cadrul Camerei Deputaților, din data de 24 mai 2006, de la momentul dezbaterii proiectului de act normativ (care a devenit ulterior Legea nr. 332/17 iulie 2006) privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană.

Din cuprinsul acestuia, disponibil online la adresa https://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?idp=7248, reiese că motivul explicit al stabilirii unei limite de minimum 3 executori judecătoriesți a fost acela de a „oferi garanția unei liberalizări a profesiei de executor judecătoresc și pentru eficientizarea activității executorilor judecătoriesți în finalizarea actului de justiție, prin punerea în executare cu celeritate a hotărârilor judecătoriesți”.

Mergând mai departe în analiza exercitării marjei de apreciere a pârâților, aplecându-se chiar asupra argumentului lor principal axat pe faptul că de fiecare dată actualizarea numărului de posturi de executori judecătoriesți trebuie făcută nu în abstract, ci în corelație cu nevoia concretă determinată pe baza volumului de activitate și a numărului de locuitori, instanța observă totuși că, în privința circumscripției care interesează, o astfel de raportare motivată lipsește. Nu reiese din documentația care a stat la baza emiterii sale modalitatea în care se asigură în concret serviciul de punere în executare a hotărârilor judecătoriesți pentru această circumscripție în condițiile unui volum de activitate care nu poate fi ignorat, ale unei populații de peste 15.000 locuitori și ale absenței efective a vreunui executor judecătoresc activ în circumscripție. Lipsește orice analiză proprie a emitentului actului, măsura fiind exclusiv justificată pe baza datelor furnizate de către UNEJ.

Or, scopul legiuitorului de la momentul legiferării art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 a fost tocmai acela de instituire a unei garanții de liberalizare a exercitării profesiei, scop care nu poate fi atins exclusiv prin preluarea propriei evaluări a corpului profesional în discuție.

Față de aceste motive de fapt și de drept, Curtea de apel urmează a admite solicitarea reclamantei de anulare în parte a acestui ordin, cu consecința obligării autorității publice competente, respectiv Ministerul Justiției, de a emite altul, cu exercitarea marjei sale de apreciere în cadrul liniilor directoare prevăzute de art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000.

În ceea ce privește solicitarea finală a reclamantei de obligare a părților de numirea sa în profesia de executor judecătoresc, fără examen, Curtea de apel observă că aceasta nu este fondată la acest moment față de absența unui post vacant în circumscripția pentru care aceasta și-a manifestat interesul, în contextul în care argumentul său axat pe

neincidența *de plano* a acestei condiții, în cazul persoanelor scutite de examen, a fost deja apreciat ca nefondat.

În concluzie, în temeiul art. 18 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea de apel va admite în parte prezenta acțiune, în sensul că va anula art. 46 ind. 1 alin. (1) din OMJ nr. 210/2001 și în parte OMJ nr. 501/2023, respectiv în ceea ce privește stabilirea posturilor vacante pentru circumscripția Judecătoriai Buhuși, cu consecința obligării autorității publice la emiterea unui alt ordin care să prevadă un număr de locuri pentru această circumscripție, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000, și va respinge în rest acțiunea ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea formulată de către reclamanta în contradictoriu cu Ministerul Justiției.

Anulează art. 46 ind. 1 alineat (1) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 188/2000, aprobat prin Ordinul MJ nr. 210/2001, și în parte Ordinul MJ nr. 501/2023, respectiv în privința numărului de posturi de executori judecătorești aferent circumscripției Judecătoriai Buhuși.

Obligă autoritatea publică Ministerul Justiției să emită un nou ordin care să prevadă un număr de locuri pentru această circumscripție, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 188/2000.

Respinge în rest acțiunea ca nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Calea de atac se depune la sediul Curții de Apel Iași.

Pronunțată azi, 30 septembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin grija greferului instanței.

PREȘEDINTE

IRINA ALEXANDRA GHERGHEȘANU

Grefier,

Veronica-Afrodita Timofte

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

